

Dankbare herinnering aan

MEVROUW

ANNA BRISART

weduwe van

ALBERT VAN CAUWENBERGE

geboren te Opbrakel op 19 januari 1904 en
godvruchtig overleden te Sint-Martens-Lierde
op 6 januari 1991,
gezalfd tot eeuwig leven.

Als je kind bent van zo'n moeder, weet je veel te vertellen met een vleugje heimwee, uit niets dan goede herinneringen. Hoe zachtvaardig moeder was. Even zachtvaardig als zij heeft geleefd, is zij van ons heengegaan. Hoe zij verzoenen kon en de vrede bewaren, nooit te gevaarlijk in discussie ging, haar emoties verbergen kon. Hoe zij vooral vroom was. Geloof, gebed en vertrouwen in het leven zijn hier van moeder meegerekren. Hoe zij heeft geleden toen zij alleen achterbleef na de dood van vader. Hoe zij bij elk gesprek Cecile noemde en broer Albert, allebei te vroeg gestorven. Zij heeft veel tranen geschreid om hen, veel tot hen gebeden, dat zij als beschermengelen zorg zouden dragen voor haar kinderen. Zes kinderen. Tweeëntwintig kleinkinderen gingen allemaal op bezoek, toen mémé in de kliniek was. Zes achterkleinkinderen, en de toekomst belooft nog meer vruchtbaarheid. Leven waarin Anna voortleven zal.

Thuis gestorven. Hartverzwakking. Hoge ouderdom. De lasten van het voorbije leven die je

meedraagt. Twee oorlogen meegemaakt. Hard gewerkt. Eerste en laatste toeverlaat in een druk gezin. Bovenal zorg gedragen voor wie haar waren toevertrouwd, hen opvoeding geven en de mogelijkheid om elk zijn/haar levensweg te gaan.

Als buitenstaander lees je er wel eens over in modelromans, maar het zal je maar gebeuren, zoals Anna was gegund. Kinderen zijn uitgethuwelijkt, hebben zelf een gezin om voor te zorgen. En jij blijft alleen, in je eigen huis. Anna is weduwe sinds 1981. Geen muren, maar een versmelting van gazon-tot-gazon, met burendie je dochters zijn. Even verderop de andere kinderen. Iedereen over de vloer. Jij, vanuit je veranda, mag alles gadeslaan. Het is warm en gezellig bij jou, iedereen welkom en graag over de vloer, dagelijks en soms uur-aan-uur. Moest het je dan verwonderen, dat je een glimlach zag en een vriendelijk-gezellige moeder ontmoette, als je bij Anna binnenkwam? De last van het voorbije leven droeg zij blijkbaar als een lust, zoals de wijze vrouw die de bijbel schetst in het Spreukenboek: "wie zal haar vinden nog, die zo goed voor man en kinderen heeft gezorgd?" Hier kon je haar vinden, die bovendien het woord heeft gehoord: "mijn last is licht, mijn juk is zoet, als je liefhebt de mens die naast je is." Sint-Martens-Lierde is een heilig mens armer geworden op die zalige zondagmiddag.

**De families BRISART, VAN CAUWENBERGE,
D'HAEEZE en MISEREZ,**

zijn zeer erkentelijk om uw bliken van
kristelijke deelneming en danken U.

Druk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41
Begrav. L. Haustraete-Ritserveldt - 054/50 10 59